

Forfatter: Udrag fra Det høie Spil

Titel:

Citation: "Fjorten eventyr og fortællinger", i *Fjorten eventyr og fortællinger*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1989, s. 33.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-ingemann01-shoot-idm140296366919920.pdf> (tilgået 02. december 2021)

Anvendt udgave: Fjorten eventyr og fortællinger

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

↪ Den gamle Konge tørrede en Taare af sit Øie og vedblev: »Saaledes gik jeg hver Sommer og sang min Kummer og mit Savn forgjæves ud i den vide Verden. Det var paa saadan en Valfart, jeg saa dig førstegang, og jeg gav dig min Lykkeskilling, for at see hvorledes du vilde bruge den. Ved Hjelp af mit Tryllespeil kunde jeg stedse have Øie med dig, og da min Datter havde faaet dit Billede saa kjært, gav jeg hende Speilet, at hun kunde see dig saa ofte, hun vilde. Efter hvad hun har fortalt mig om dig, har jeg ingen Grund til at fortryde mit Venskab for dig. Uagtet du stedse har levet lystigt og halvgalt, har du dog stedse beholdt dit gode Hjerter, og at det sidder dig paa det rette Sted veed jeg. Men engang saae Mirza dig i et Vertshuus, da en Mand gik fra dig, som efter hendes Beskrivelse maa have været hiin lange magre Mand, som var Skyld i min Ulykke. Vogt dig for ham, min Søn! thi efter hvad min Datter kan see af Naturens Hemmeligheder, saa er denne Mand et Væsen, som hverken hører til Himmelen eller Jord, og med ham er det ikke værd at have Noget at skaffe.«